

Недободвижимый, αλ, οε. ἐπιθ. (μτχ.) δυσκίνητος.

Недободержимый, αλ, οε. ἐπιθ. (μτχ.) δυσκάθεκτος, δυσκράτητος.

Недобозримый, αλ, οε. ἐπιθ. δυσθεώρητος, δυσθέατος.

Недобонзвѣжный, αλ, οε. ἐπιθ. δύσφεικτος, δυσδιάφεικτος.

Недобоносимъ. ἐπὶ ρ. = недобонόσιμω.

Недобонόσιμω. ἐπὶ ρ. δυσβάστακτος, δυσβάστακτον.

Недбсподвижимый, αλ, οε. ἐπιθ. = недободвижимый.

Недбспразмѣваемый, αλ, οε. ἐπιθ. (μτχ.) δύσληπτος, δυσνόητος, δυσκατάληπτος, δυσκατανόητος.

Недободоблаемый, αλ, οε. ἐπιθ. (μτχ.) δυσθήρατος.

Недѣбъ. ἐπὶ ρ. δυσκόλως, δυσχερῶς, ἐργαδῶς, ἐπιπόνως. = недѣбнѣω. ὅθεν συνθέσει, ἰσοδυναμεῖ τῷ δυσ, σημαίνουντι δυσκολίαν. ὡς, недобоносимый, δυσβάστακτος, недобозримый, δυσθεώρητος, καὶ τ. τ. (ἐνθα σημειωτέον, ὅτι τινὰ τῶν ἐκ

τοῦ недѣбъ συνθέτων ἀπαντῶνται καὶ διηρημένως ἐκφερόμενα οὕτω. недѣбъ οὐλοваемый, δυσθήρατος, ἀντὶ τοῦ недбонблбваемый, καὶ τ. τ.)

Некраснѣе, ѿα. οὐδ. ἀκοσμία.

Некраснѣнный, αλ, οε. ἐπιθ. (μτχ.) ἀκοσμος, ἀκόσμητος, ἀκαλλώπιστος, ὁ μὴ κεκοσμημένος.

Некротимый, αλ, οε. ἐπιθ. (μτχ.) ἀπράυντος, ἀκαταπράυντος, ἀτίθασος(-σος), ἀτιθάσει(-σσει)τος, ἀνήμερος, ἀκαταδάμαστος.

Немолимый, αλ, οε. ἐπιθ. (μτχ.) ἀδυσώπητος, ἀκαμπτος, ἀμετάπειστος ἀνεξίλαστος.

Недспѣшѣ, αλ, ѳε. μτχ. οὐδετ. (τοῦ ρ. недспѣваю) ὁ μὴ πεφθακῶς, ὁ μὴ φθάσας (116. недспѣвх, μὴ πεφθακῶς. καὶ 109. недспѣшымх, τοῖς ἀσυμφθάστως).

Недстѣбный, αλ, οε. ἐπιθ. ἀστατος, ἀνεπίσχετος, ἀνεμπόδιστος (κοιν. τὸν ὁποῖον δὲν δύναται γὰ σταματῆ-